

240

1776/X/4

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 108ν

σχ. 235, 239, 243-244

**Απόφαση προδικαστική. Δημοσίευση αποφάσεως.
Αγωγή κατά συντρόφου για κακοδιαχείριση. Αποδείξεις.**

// Τῇ αὐτῇ ὡς ὀπισθεν.

²/ Ἰ᾽Εδι ἡ ἀβάσθ(ει) ἢ ὀπισθεν ἀπόφασις, κατ' ἔμπροσθεν τῶν δύο, κύρ Κάρου ³/ καὶ Κωσμητῆς, καὶ μὴν ὄντας εὐχαριστ(ει)μένος ὁ κύρ Κάρος ⁴/ ἐπρωτοστολό(ει)σεν πάλιν διὰ νὰ γραφθῇ τὸ ἀργαστῆρη, ⁵/ λέγωντας ἀκόμη ὅτι τέτοια¹ ὁ Κωσμητῆς δὲν περι.⁶/ πατ(εῖ) καλὰ. λοιπὸν νὰ τὸν παρασταίν(ει), καὶ τότες θέλ(ει) ⁷/ πεδευθ(εῖ). (εἰ)δὲ τὸ ἀργαστῆρη κατὰ τὴν ὀπισθεν καὶ ση.⁸/μερινὴν <κρίσιν> ὅπου ἀπεφασίσθ(ει), πρέπ(ει) νὰ ἀναμένεται ⁹/ ἢ ὀπισθεν δ(ει)ωρία, καὶ οὕτως ἀποφασίζεται καὶ ἐκ δευ.¹⁰/τέρου.

¹¹⁻¹⁴/ θωμᾶς βελλερᾶς νὺν προεστὴς τῆς Μανικάτης σαφράν(ος) [μον.(;)], Ἰωάννης. τζήγγ(ού) πρῶ, Κωνσταντῆος Ἀρπάσις πρ, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρῶ, Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου), καπετάνος πρῶ.

στ. 2 Ἡ ἀπόφασις λαμβανόταν, καταγράφεται καὶ υπογράφεται χωρὶς τὴν παρουσίαν τῶν διαδίκων. Στὴ συνέχεια, καλοῦνταν οἱ διαδικοὶ καὶ τὸ κοινὸ καὶ διαβαζόταν ἡ ἀπόφασις. Μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸ γινόταν ἡ δημοσίευσις.

στ. 3-6 Νέα ἀγωγή γιὰ ἀρεστὴ ἀπογραφή τοῦ ἐμπορεύματος, ἐπειδὴ δὴδεν ὁ ἐναγόμενος κάνει ἀτασθαλίαι. Στὴν οὐσία, ὁ ἐνάγων φοβάται μήπως ὁ ἐναγόμενος προβαίνει σὲ ἐκποίηση ἐμπορευμάτων κρυφά.

στ. 6-10 Τὸ Κριτήριον τάσσει ἀποδείξεις γιὰ τὴν κακοδιαχείριση, ἀλλὰ ἐμμένει στὴν προηγούμενη ἀπόφασί του γιὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπογραφῆς.

1. «...ὅτι τέτοια», ὀρθότερα : «... τέτοια ὅτι...».

241

1777/II/6

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 108ν

σχ. 242

**Πρακτικό. Σύγκλησις τακτικῆς συνελεύσεως τῆς Κ.
Απείδεια παρέδρου. Επιβολὴ προστίμου.**

¹⁵/ 1777: φεβρουαρίου 6:

¹⁶/ Μὲ τὴν προσταγὴν τοῦ ἄρχ(ων) προεστοῦ μας, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

συν(εί)θ(ει)αν ¹⁷/ τῆς κουμπανίαςμας, ἐδώθ(ει) (εἴ)δησις διὰ μέσων τοῦ
καπετάνου τῆς κουμ¹⁸/πανίας, τόσον (εἴ)ς τοὺς ὀμνεγμένους ὅσον καί (εἴ)ς
τὴν ἐξωτέραν, διὰ νὰ συ¹⁹/ναθρισθοῦμεν ὅλοι μας κοινῶς, διὰ νὰ κάμῃ
ὁ [[προεστ]]πρώ(ει)ν ἄρ(χων) προεστῶς ²⁰/ τὴν εὐχαρίστ(ει)σιν ὅλονων,
καὶ τὴν παραίτισην τῆς προαιδρ(εί)ας του. ²¹/ τὸ ὁμοῖως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα
τὰ ὀφίκια ὅπου ὁ καθ' (εἴ)ς (εἴ)χεν παλαιὰ. ²²/ ὅθεν καὶ ὀλοιμας διὰ τὸ
συμφέρων τῆς κουμπανίαςμας, εὐρέδημεν ²³/ (εἴ)ς τὸν δ(ει)ωρησμένον
καιρὸν, πλὴν τοῦ κὺρ Μανικάτη Σαφράνου καὶ ²⁴/ ἐρωτῶντας τὸν καπετάνον,
ἂν τὸν ἔκραξεν, ὁ ὁποῖος ἀπεκρίθ(ει), ναῖ. ²⁵/ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον ὅμως,
τὸν ἐστ(εἴ)λλαμεν καὶ ἐκ δευτέρου διὰ νὰ τὸν ²⁶/ κράξῃ, τοῦ ὁποίου καὶ
ἀπεκρίθ(ει) μερικὰ ἐνάντια λόγια. καὶ μὲ ²⁷/ τὸ νὰ ἦταν μόνος, ὁ καπετάνος,
ἐστάλθ(ει) καὶ ἐκ δευτέρου ἓνας ὁμοσ²⁸/μένος μέ τὸν καπετάνον μαζή,
διὰ νὰ τὸν κράξουν ν' ἄλθῃ καὶ ἡ ²⁹/ αὐθεντ(εἴ)ατου, διὰ νὰ ἐλθῇ (εἴ)ς
τὸ συνέδρ(ει)ον, ἔστωντας νὰ μὴν ἦτον ³⁰/ ὑπόδεσης μόνον ἐνοῦ, ἀλλὰ
ὅλης τῆς κοινώτιτος. τῶν ὁποίων ³¹/ ἀπεκρίθ(ει) πάλιν τὸ δὲν ἔρχωμαι,
καὶ ἄς μὲ πάρουν καὶ γ<κ>λῶμπαν. ³²/ ὅθεν κοινῶς ἀποφασίσθ(ει), διὰ νὰ
γ<κ>λωμπίζεται φω(ρίνια) οὐ(γκρικα) F 36 ³³ καὶ ἔστω.

³³⁻³⁵/ Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ. Ἰωάννης τζήγγ(ου) πρ. κυρή-
τζης χατζῆ τύχ(ου), Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος πρία, Κων-
σταντῆνος Αρπάσις πρ.

Ἡ σημασία αὐτῆς τῆς εγγραφῆς ἐγκεῖται στο ὅτι τεκμηριώνει τὸν τρό-
πο κατὰ τὸν ὁποῖο συγκαλοῦνταν ἡ συνελευσις τῶν μελῶν ἀπὸ τὸν ἀπερ-
χόμενο προεστό². Εἶναι χαρακτηριστικό ἐπίσης ὅτι ἡ πειδαρχικὴ ἀπό-
φαση λαμβάνεται ἀπὸ τα παρόντα μέλη, συλλογικά (στ. 32, «κοινῶς»),
καὶ υπογράφεται ἀπὸ ορκωτοὺς παρέδρους καὶ τὸν «καπετάνο»³, ἐνῶ
ἡ πειδαρχικὴ ἀπόφαση καὶ ἡ επιβολὴ προστίμου ἦταν συνήθως ἀρμοδι-
ότητα τοῦ προεστοῦ, τοῦ ὁποίου ὅμως, στὴν προκειμένη περίπτωση, ἡ
δητεία εἶχε ἤδη λήξει με τὴ σύγκληση τῆς συνελεύσεως⁴. Να σημειωθεῖ
ὅτι ὁ παραβάτης ἦταν πάρεδρος καὶ εἶχε διατελέσει προεστός.

1. Βλ. π.χ. Θ. 32(1695) §§ 3-4 (ΕΚΣ, σ. 315). Τὸ πρόστιμο που ἀπειλεῖται στὶς
δύο παραγράφους ἐπιβάλλεται ἀθροιστικά. Βλ. ἐπίσης, ὁ.π., σ. 229 (α, 1).
2. Βλ. ὁ.π., σσ. 124 επ.
3. Βλ. ὁ.π., σσ. 133-135.
4. Για τὴν υποκατάσταση τοῦ προεστοῦ ἀπὸ τοὺς παρέδρους στὴν ἀσκηση
ἀρμοδιοτήτων, βλ. ὁ.π., σσ. 129 επ.

